

РЕШЕНИЕ

№ 25892

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Иванка Александрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4755** по описа за **2026** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 12. 02. 2026 г. по НАХД № 213 / 2025 г., Софийски районен съд, НО, 101 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 9020 / 29. 11. 2024 г., издадено от началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на основание чл. 53, ал. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, на М. Г. П., е наложена глоба в размер на 4 500 лв. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б.“а“ от ЗП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ - АПИ, в която се моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Излага съображения за доказаност на нарушението и постановяване на решение, с което НП бъде потвърдено. Моли евентуално делото да се върне на СРС за преквалификация на деянието. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез писмена молба, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд. От фактическа страна районният съд е приел за установено, че при извършена проверка на 06. 11. 2024 г. около 14.18 часа на път II-18, км. 27+500, на отбивна площадка в посока [населено място] – [населено място], М. П. управлявал и извършвал превоз на товари с МПС с четири оси, с две управляеми оси, марка МАН с рег. [рег.номер на МПС], като водача превозва фракция. При извършеното измерване с техническо средство електронна мобилна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, е констатирано че, при измерено разстояние между осите 1,36 м., сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 32,375 т., при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно е чл. 7, ал.1, т.5, б.”в” от Наредба № 11 от 3 юли 2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства. Измерването е извършено с техническо средство електронна везна модел DFW-KR с № 118845.

На същата дата бил съставен АУАН, връчен срещу подпис на шофьор на автомобила, в който деянието е квалифицирано като нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б.”а“ от ЗП.

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № 9020 / 29. 11. 2024 г. от началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

За да отмени оспореното НП, въззивния съд се е позовал на постановеното Тълкувателно постановление № 2 от 8.10.2025 г. на ОСС от НК на ВКС по т. д. № 5/2023 г., Първа и Втора колегия на Върховния административен съд.

Съгласно цитираното тълкувателно постановление, водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение именно по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза.

На основание чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт, тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

Видно е, че в конкретния случай на водача на товарното МПС е наложена глоба за нарушение на

чл. 26, ал. 2, т. 1, б.“а“ от ЗП,вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б.”в” от Наредба № 11/2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства, поради което правилно същото е отменено от СРС.

В същото време са неоснователни изложените алтернативно доводи, делото да се върне на СРС за преквалификация на деянието, тъй като в случая следва не се касае за същото или по-леко наказуемо нарушение, а за изцяло ново деяние, за което на лицето не е било повдигнато обвинение със съставяне на АУАН.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

Разноски от страна на ответника по касация не се претендират, поради което не се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12. 02. 2026 г. по НАХД № 213 / 2025 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 101-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.